

givere paa dette Omraade, fordi de ingen Interesse have af at holde Lønnen nede; da de bestemt vide, at de kun skulle af med 75 Kroner. Lønnen kunde altsaa blive ansat alene af Ministeren, og det har jeg i det mindste ikke lagt Mærke til er sket ved Lovforslag før. Hvad det skal være for Folk, maa altsaa Ministeren og Mejerierne finde ud af. Der er jo nok en hel Del, som ville have disse Pladser. Dette Lovforslag har det tilfælles med de fleste andre Lovforslag, at det gaar ud paa at skabe en Masse Bestillings- og Embedsmænd, saa det er intet Under, at en Nordmand en Gang fremsatte den Paastand, at vi Danske vare dovne. Jeg saa for Resten i et Blad forleden Dag, at der er flere, der have den Mening. Jeg har set, at en engelsk Professor for nylig har fortalt de engelske Studenter, at Danskerne vare saadan nogle tykke, fede, dovne Mennesker. Det lader næsten, som om vi i Udlandets Øjne staa som nogle dovne Mennesker. Og da man saa sagde til denne Nordmand: Hvor paa bygger du det, at vi ere dovne? sagde han: Det gør jeg derpaa, at I holde saa grumme mange Tjenere, høje og lave. De, der holde mange Tjenere, ville i Almindelighed ikke selv bestille noget. Men det er ejendommeligt for os, at vi skulle have en saadan Stab af Embeds- og Bestillingsmænd helt ned igennem, hver Gang der kommer et nyt Forslag. Skulle vi nu ikke være enige om i det mindste ved dette Forslag at sætte en Stopper paa dette Omraade, saa meget mere som der udtrykkelig — ikke i Forslaget, men i Motiverne — er fremsat den Tanke, som jeg tror er baade sund og god, selv om den vil koste noget, at Mejerierne skulle have deres Tillidsmand, som daglig af sin egen Mælk og Valle udtager Prøver, som han skal opbevare og indsende, især naar han mærker, at det ikke er pasteuriseret i den Grad, det skal være, til rette vedkommende. Det vil ogsaa komme til at koste Penge. At en saadan Mand daglig vil gøre det Stykke Arbejde og ugentlig møde paa Mejeriet og udtage Prøver af alt, fra Sødsmælken lige ned til Spildsmælken, og indsende det og give Beretning uden at faa 2—300 Kr. derfor, betvivler jeg. Vi Landboere begynde ogsaa at ville have noget for vor Virksomhed. I gamle Dage, da vi gjorde det som Tillidsposter, gjorde man det gratis, men nu er det forbi; vi have lært af det øvrige Samfund, at vi ville have noget for det, vi gøre. Og dersom en Mand skal have et saadant Stykke Arbejde, vil han

kræve et temmelig godt Vederlag derfor. Men naar vi indføre noget saadant, og vi have de nødvendige haarde Straffebestemmelser for at overtræde de 4 første Hovedpunkter, ere vi efter min Mening godt betryggede, og saa behøve vi ikke at have mere af den Slags.

Men saa komme vi endelig til det, der for Resten er saa udførligt omtalt fra flere Sider, nemlig at nu skulle de til at have Næsen indenfor i Mejerierne og se, om der er rent og sundt. Ja, det er jo for Resten rigtig rart, naar der virkelig trænges til det. Men der er vel ikke en, der tør staa op og sige, at Urenheden og Usundheden have til Huse paa vore Mejerier. Er der nogen Steder i vore Bedrifter, hvor man gør noget for at holde det sundt og rent, er det vore Mejerier, saa jeg kan ikke forstaa, hvad der har givet Anledning til, at man kommer med et saadant Krav. Man kan sige, at der er brodne Kar i alle Lande, men kunne de Herrer vise os, at der er Grund til nu at komme og raabe paa, at nu skulle vi til at kontrollere Sundheds- og Renlighedsforholdene paa vore Mejerier! Efter de Udtalelser, der ere faldne i Dag om dette Spørgsmaal, kan jeg forstaa, at det er et Spørgsmaal, man kan faa sat ud af dette Forslag.

Naar man nu altsaa ser paa, hvad Forslaget, som det ligger for, vil koste, er det temmelig betydeligt. For det første faa vi altsaa disse Tillidsmænd, som jeg ikke antager, vi kunne faa under 2—300 Kr. pr. Mejeri, maaske mere, naar de ere store. Saa faa vi det, der skal lægges til Side til Kontrolørlønnen, hvilket vel bliver i Gennemsnit ca. 75 Kr. pr. Mejeri. Saa faa vi Udgiften til Lurmærket og de saakaldte Lursedler, som skulle indpakkes med Smørret, for at det kan ses, at det virkelig er dansk Smør; det skal ogsaa betales. Saa er jeg overbevist om, at der maa indlægges et nyt Varmeapparat i saa at sige alle vore Mejerier, et Varmeapparat, der koster ca. 1.000 Kr., og det bliver altsaa en stor Sum for alle Landets Mejerier. Og endelig maa vi gaa ud fra, at naar der paalægges Mejerierne et saa meget større Arbejde, som man her vil have gjort, maa man forøge Mejeristernes Løn, der for Tiden i Almindelighed vist ikke kan kaldes for stor efter de Krav, der stilles til dem. Der vil endvidere blive et betydeligt større Brændselsforbrug. Det bliver altsaa en dyr Historie at faa indført Lurmærket. Men Kontrollen er jo ikke færdig med det. Først have vi jo Tillids-